

Xalets Hotel Gori i tanca de recinte

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Parc municipal
Alçada: 110

Coordenades:

Latitud: 41.54448
Longitud: 1.89145
UTM Est (X): 407540
UTM Nord (Y): 4599796

Classificació

Número de fitxa 08147 - 18
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XIX
Any 1899
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Conjunt força modificat i poc homogeni.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció d'Olesa de M (14/06/94)
Número inventari Sí: IPA 18680
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Pl. Fèlix Figueras Aragay, s/n
Fitxes associades:

[Ajuntament \(antic Hotel Gori\)](#)

Descripció

Sèrie de xalets unifamiliars construïts com a annex a l'hotel Gori dins dels que havien estat els jardins de l'hotel. Es tracta d'una edificació amb un cos allargassat de planta rectangular, d'una sola planta. L'únic element d'interès és la façana, en la qual destaquen les decoracions de formes ondulades en les motllures de les obertures, d'estil més o menys modernista i, a la part superior, una cornisa sostinguda amb mènsules. La façana té al davant una terrassa amb una barana decorada amb obra calada, a un nivell lleugerament elevat. Per davant hi transcorre una avinguda amb plàtans. Als xalets se'ls ha afetit un nou cos perpendicular, de construcció moderna, amb un estil arquitectònic gens curós amb l'estètica del conjunt. Al sector de l'entrada pel carrer Anselm Clavé queden restes de l'antiga tanca de ferro que delimitava el recinte dels jardins.

Observacions:

En la fitxa de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (IPAC) aquest element té la denominació "Escola Municipal d'Arts i Oficis", mentre que en el Catàleg del Patrimoni Arquitectònic d'Olesa de Montserrat es denomina "Xalets de l'Hotel Gori".

Història

Cap a la segona meitat del segle XIX va entrar en funcionament el balneari de la Puda (situat ja en terme d'Esparreguera però molt proper a Olesa). Això va estimular el sorgiment de diverses companyies de transport de viatgers, entre d'altres la de Joaquim Casals, que feia funcionar un servei de diligències que enllaçava l'Estació del Nord, Olesa i el balneari. Joaquim Casals era veí de Barcelona i en aquest espai hi tenia una masia amb horts. Motivat per l'afluència de persones que anaven a la Puda, Joaquim Casals va tenir la idea d'edificar un hotel destinat a les persones que no podien allotjar-se al balneari. Aquest s'inaugurava el 31 de maig de 1899. L'autor del projecte és desconegut, però amb tota probabilitat era un mestre d'obres. L'època més freqüentada era la temporada de banys, i els clients que s'hi allotjaven eren de bona posició social. A l'interior del recinte hi havia un lloc destinat a les cotxeres i un altre destinat a l'administració de bitllets, situat al carrer Anselm Clavé. Durant l'estiu els visitants de l'hotel podien gaudir de les festes que se celebraven als seus jardins. El primer cinema que funcionà a Olesa va ser l'any 1905 i s'establí a les dependències de l'hotel. L'any 1925 l'hotel s'havia reformat i ampliat, però uns anys més tard, el 1931, va deixar de funcionar. Els fills de Joaquim Casals, Jaume i Josepa Casals i Omedes, el van arrendar a l'industrial Vila (fabricant del Molí) i, més tard, van fer una transacció amb l'Ajuntament d'Olesa mitjançant el qual l'any 1933 la casa consistorial es traslladà a l'antic hotel.

Sembla que la construcció dels xalets es va fer a la mateixa època que l'Hotel Gori: el 1899, igual que la tanca que envoltava el recinte amb el jardí. Els xalets van ser durant molts anys la seu de Creu Roja, i ara són destinats a dependències diverses: associació de voluntaris i també altres serveis, com l'escola d'arts i oficis. L'Escola municipal d'Arts i Oficis va ser creada l'any 1924 per Daniel Blanxart i Pedrals, catedràtic a l'Escola d'Enginyers Industrials Tèxtils de Terrassa i professor a les escoles Industrial i de Belles Arts de Barcelona. Aquest centre va tenir diverses ubicacions, i entorn de 1960 es traslladà a l'edifici dels xalets. L'any 2010 una escola taller s'encarregà de fer la restauració d'alguns elements de la façana d'aquest edifici.

Bibliografia

ESTRADA PLANELL, Gemma (1989). La Puda. Un balneari als peus de Montserrat. Col·lecció Vila d'Olesa, 2. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 60-67

GONZÁLEZ BASCHWITZ, José; OBRADORS, Xavier (2006). Pla Especial de Protecció i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic d'Olesa de Montserrat. Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Fitxa B-25

